

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 21 września 2012 r. w sprawie T-278/10 *Wesergold Getränkeindustrie przeciwko OHIM — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)* zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 32 z 2.2.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Andreas Kainz przeciwko Pantherwerke AG

(Sprawa C-45/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Odpowiedzialność za wadliwy produkt — Towar wyprodukowany w jednym państwie członkowskim i sprzedawany w innym państwie członkowskim — Wykładnia pojęcia miejsca, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę — Miejsce, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie szkody)

(2014/C 85/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andreas Kainz

Strona pozwana: Pantherwerke AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Odpowiedzialność za wadliwy produkt — Towar wyprodukowany w jednym państwie członkowskim i sprzedawany w innym państwie członkowskim — Miejsce, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę — Sytuacja, w której miejsce, gdzie wystąpiła szkoda („Erfolgsort”) znajduje się w państwie produkcji towaru — Wykładnia pojęcia miejsca zdarzenia wywołującego szkodę („Handlungsort”)

Sentencja

Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w wypadku powództwa zmierzającego do ustalenia odpowiedzialności producenta za wadliwy produkt miejscem, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie szkody, jest miejsce wytworzenia danego produktu.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia) w dniu 2 lipca 2013 r. — SC Schuster & Co Ecologic SRL przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu

(Sprawa C-371/13)

(2014/C 85/17)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Schuster & Co Ecologic SRL.

Strona pozwana: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu

Postanowieniem z dnia 7 listopada 2013 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) stwierdził, jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie skierowane do niego przez Tribunalul Sibiu (Rumunia).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Węgry) w dniu 10 grudnia 2013 r. — Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft. przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Sprawa C-654/13)

(2014/C 85/18)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a w szczególności jej art. 183, a także art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasady równoważności i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie istnieniu przepisów i praktyki państwa członkowskiego wykluczających zapłatę odsetek za zwłokę od kwot podatku od wartości dodanej, o których zwrot nie można było wystąpić wskutek stosowania wymogu prawnego, którego niezgodność z prawem wspólnotowym została stwierdzona wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości, mimo że w innych przypadkach wspomniane przepisy krajowe wymagają zapłaty odsetek za zwłokę w razie zwłoki w zwrocie podatku od wartości dodanej podlegającego zwrotowi?
- 2) Czy praktyka sądów państwa członkowskiego, polegająca na oddalaniu wniosków złożonych w drodze administracyjnej — ograniczająca w ten sposób do skargi o stwierdzenie odpowiedzialności odszkodowawczej możliwości podmiotu prawa, który doznał szkody, mimo że w krajowym porządku prawnym w praktyce wykluczona jest możliwość wniesienia takiej skargi — tylko dlatego, że nie istnieje konkretny przepis prawny, który jest właściwy w okolicznościach faktycznych postępowania, chociaż [rozpatrywanie] innych podobnych wniosków o odsetki i ich zapłata wchodzi w zakres kompetencji organu podatkowego, jest niezgodna z zasadami skuteczności i równoważności?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na drugie pytanie, czy sądy państwa członkowskiego są zobowiązane interpretować i stosować zgodnie z prawem wspólnotowym istniejące w państwie członkowskim przepisy prawne, które nie są właściwe do danych okolicznościach faktycznych, w taki sposób, by umożliwić równoważną i skuteczną ochronę sądową?
- 4) Czy prawo wspólnotowe przytoczone w pierwszym pytaniu należy interpretować w ten sposób, że [dochodzenie] odsetek od pobranych podatków, zatrzymanych lub niezwróconych z naruszeniem prawa wspólnotowego, stanowi prawo podmiotowe wynikające bezpośrednio z samego prawa wspólnotowego, które można podnieść bezpośrednio przed sądami i organami państwa członkowskiego, powołując się na prawo wspólnotowe, nawet gdy prawo państwa członkowskiego nie przewiduje zapłaty odsetek w tym konkretnym przypadku, a w celu uzasadnienia wniosku o odsetki wystarczy wykazać, że nastąpiło naruszenie prawa wspólnotowego i że miały miejsce pobór, zatrzymanie lub brak zwrotu podatku?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 12 grudnia 2013 r. — L przeciwko M, R i K

(Sprawa C-656/13)

(2014/C 85/19)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawczyni: L

Pozostali uczestnicy postępowania: M; R i K

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (zwanego dalej „rozporządzeniem Bruksela II bis”) należy interpretować w ten sposób, że ustanawia on jurysdykcję w odniesieniu do postępowania w sprawie odpowiedzialności rodzicielskiej również wtedy, gdy nie toczy się żadne postępowanie powiązane (tzn. „postępowania inne niż te, o których mowa w ust. 1”)?

W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy art. 12 ust. 3 rozporządzenia Bruksela II bis należy interpretować w ten sposób, że jako uznanie wyrażne lub w inny jednoznaczny sposób rozumie się także sytuację, gdy uczestnik, który nie rozpoczął postępowania, składa wniosek o wszczęcie postępowania w tej samej sprawie, jednakże następnie podczas pierwszej ciężącej na nim czynności podnosi brak jurysdykcji sądu w postępowaniu rozpoczętym uprzednio przez drugiego uczestnika?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 388, s. 1.